

жностъ къмъ заблужденно-то това нейно стадо; трѣбва прочее да са дѣйствува колко по-скоро. »

— Блаженнѣйшый-тъ патріархъ Антиохійскій:

» Удобрявамъ и азъ това предложеніе. »

— Преосвященнѣйшый-тъ митрополитъ Търновскій:

» Воистину, трѣбва да са турятъ въ дѣйствіе тия мѣрки. »

— Благоговѣннѣйшый-тъ архимандритъ Германъ:

» Нѣма сумнѣніе, че Церква-та ще да испълни съ благоусердіе законни-тъ исканія на благочестиви-тъ Българи, когато тия предварително и официално са отречатъ отъ беззаконія-та на сбирище-то; и това ще да направи не само въ полза на православіе-то, но и по дължностъ на обѣщаніе-то си. Извѣстно бѣ на сичкы рѣшеніе-то въ общо-то Собраніе, което стана на 30 януарія отъ прошла-та година 1872, и което е слѣдующе-то:

» Вселенска-та патріаршія провозглашава, че съ благоусердіе ще да воспріеме пакъ преговори-тъ за миреніе-то на една часть отъ православни-тъ христіани съгласно съ священни-тъ правила относительно за българскій-тъ вопросъ, когато благочестивый-тъ българскы народъ, на право или посредственно съ законны представители законно, са отнесе до патріаршія-та, и са отрече публично и официално отъ бунтовни-тъ беззаконія на послѣдно бывши-тъ нѣгови по злощастію архіереи, съ други думы да ги провозсласи беззаконници, и припознай авторитетъ-атъ на священни-тъ правила, съ които са управлява восточна-та Церква Христова. »

— Въ слѣдствіе на това рѣшеніе Церква-та издаде двѣ окружни писма презъ февруарія и марта; първо-то на